

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

XI. Het leven van Adelheyd Maghet van Isnen, in het Bischdom van Constantien.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

Hy wordt
noch verse-
kert door ee-
nen sonder-
linghen rinck.

Hy dan wederom in 't volghende jaer op enen sekeren dach in haer hofken arbeydde/ ende wenschte upt den gront haers herten (soo 't Godt soo beliefsde) dat sy tot een teecken van sulck-eene trouwe/ enen rinck binden mochte ter plaetse daer sy dan haer oogen op gheslagen hadde; siet/ noch dese reyse en heeft Godt de gebede van d'oodmoedige Maget niet vermaect; maer heeft haer aldaer enen rinck laten binden (die ick namaels selfs gesien hebbe) wit van colcur/ van wat alloy en weet ick niet; maer het scheen supber silver wel ghelyck te zyn. Den knoop van den rinck waren twee handen in malckanderen konstelyck gheslagen / als malckanderen trouw ghebende/ wel vast in malckanderen gheperst. De plaetse daer hy ghebonden was/ en scheen van geen menschen veel ghehanteert te zyn.

Christus ver-
openbaert
haer.

De Maget desen rinck op-genomen hebbende/ heeft hem met danckbaerheyt wel nauw bewaert/ en booyt haer beste ghedaen/ om haren hoochsten bypdegom in den arbeydt van hare handen blydelijcker als boyn/ te dienen; soo veel te meer/ om dat hy naermaels noch in een nacht-visioen aen dese supbere Maghet hem heeft laten sien in de forme van een kleyn kindekē/ dat men in d'ermē noch draeght; ende soomen het schildert in den schoot van de glorieuse Maghet ende Moeder MARIA, ende sy-selven alsoo gheoffert/ om van haer omhelst te worden; het welck haer eene groote spoe is geweest/ om booyt-aen in oodmoedicheyt/ liefde ende verbuldigheyt haren bypdegom te dienen/ soo sy ghe- daen heeft tot haren sterfdagh toe.

An. 1430. Het leven van *Adelheydis* Maghet van Isnen, in het Bischdom van Constantien.

Ex Ioannis
Nideri For-
micario.
Adelheydis
tot onkuyf-
heyt ver-
weckt/ neemt
haer blucht
tot het ghe-
vedt.

DE H. Maghet Adelheydis (schryft Aiberus) is geboren in een dorp by Isnen/ een stadt van 't Bischdom van Constantien in Duytschlandt/ van slechte ouders; maer eben-wel van Godt geroepen tot den Maegdelijcken staet van joncks af. Hy maer seven jaren oudt zynde/ hoedde de schapen van haren vader; al waer sy van het jonck volc/ van haers onderdōs somwylē onbehoorlijck ghyenoort

ghenoodt was/ meer dooz teekenen dan woorden/ tot eenige onnuttigheyt/ soo't onder sulck volck dickwijls geschiedt: maer sy/ soo haest als sy het perijckel gewaer wierdt/ liep ter stont na 't gebedt/ als tot een bescherm- plaetse/ haer knien boogende/ ende haer handen tot ha- ren bypdegom/ die sy verkozen hadde/ verheffende; soo dat dooz sulck-een middel sy alle de laghen der beko- ringhe ontbloot.

Ghekomen zijnde tot de jaren bequaeme ten houwe- lijcke/ bevondt sy eene seer groote soeticheydt in den dienst des Heeren/ in de ghebeden/ in hare particuliere meditatie oft bemerckinghen/ de welcke hare devore lichamelijcke oeffeninghe tot Godt/ ja oock het werck *Haer streng- leken.* van den huysse/ ende des veldts/ soo licht gemaect heb- ben/ dat sy arbeeyt dede/ vrouwen-macht verre te bo- ven gaende. Sy vastede den geheelen Wasten seer scher- pelyck/ noch visch noch olie gebuyckende/ noch boter oock: daer-en-tusschen de kluyten die van den ploegh op-gheworpen waren mer een yseren instrument dee- lende ende moyselende/ het welck een swaer werck al- daer is: want de aerde aldaer niet bequaem en is om te besaepen/ het en zy dat sy dickwijls gheploeght zy/ ende noch te kluyten verdeelt/ die soo vast aen elckan- deren houden/ oft het lyn/ oft hars ware. Des winter- daeghs alst al bevylest/ naer seere sware dach-wercken/ badt sy vooz haer bedde des abonts een goede ure/ en dickwijls meer; dat menichmael de planten van haer boeiē/ in den stal by de koeven oft schapen nat gewor- den zijnde/ soo aen haer schoenen vast aengevrosen wa- *Het vel van haer hoeten brieft aen haer schoe- nen.* ren/ dat sy die uyt-treckēde/ het vel mede van haer boe- ten trock; ende nochtans dit al verduidelijck verdoegh/ om den troost wille die sy in hare meditatie geboelde.

Wier-en-twintich jaren oudt zijnde/ is sy met dyp- gesusters in de stadt Isnen komen wonen. die sy in den maeghdelijcken staet onderhouden heeft; ende eens oorsaecke gheweest/ dat in sulck-een kleyn stedeken/ naer haer exempel/ meer dan vijftigh ghebonden zijn/ die den maeghdelijcken staet verkozen hebben/ in't midden van de wereldt seer devotelijck onsen Heere dienende/ met wille van soo te volherden; van de welc- *Sy herkwet verschepte dochters tot helofte van repucheydt.* ke sy als moeder ghe-eert is gheweest ende ghehouden tot in haer veertichste jaer/ in't welck sy gheluckelijck ghestorven is.

An. 1230. Van dry MAEGHDEN gesusters t'Al-
senberch woonende, die van eenen
Engel vermaët zijn, dat sy toe sou-
den laté eene Kercke op haer erve
te stichten voor onse L. Vrouwe,

*Vroude Re-
gisters van
Neder-lant.*

*Elisabeth
doet eenen
Enghel ver-
maent om
eene Kercke
t'Alsenberch
van onse
Liebe Vrou-
we te stich-
ten.*

Ontrent de jaren ons Heeren duysent twee
hondert ende dertigh heeft ghesoert die
schoone bloepende telie/verciert met alle eere
ende deughden in Thuringia/de H. Elisabeth,
dochter van Andreas Coninck van Hongarien/ ende
weduwe van Ludovicus/ Landgraeff van Thurin-
gien. Dese H. vrouwe/ beghift zijnde van den H. Geest/
is vermaent gheweest van den Enghel Godts/ dat sy
naer Zabandt soude trecken tot de Hertoghinne van
't selve landt/ Maria ghenoecht; ende dat sy van haer
eene bequame plaetse soude versoecken/ in de welke
sy met haer eyghen goederen eene Kercke soude bou-
wen/ ter eeren van de glorieuse Moeder Godts MARIA.
De H. vrouwe/ willende dat hemelsch vermaen vol-
brenghen/ is naer Zabandt ghetrocken/ ende tot de
Hertoghinne gegaen/ wien sy (al dat sy hadde gehoort)
ernstelijck heeft verhaelt. Sy heeft haer wille ende be-
gheerte vercreghen: want de voorszede Hertoghinne
Maria dit hoorende/ is terstondt in die Goddelijcke
eere onsteken gheweest/ ende heeft de H. Elizabeth met
reinen goeden wille haer versoek toe-ghestaen.

Als nu de H. vrouwe by haer-selven begonst seer te
overdencken/ iwyffelende op wat plaetse dat sy de
Kercke soude bouwen; soo heeft sy van den Enghel ge-
hoort/ dat sy moeste gebouwt worden op rene plaetse
Alsenbergh ghenoecht: alwaer sy een velt oft ren stuck
landts soude vinden/ 't welck vol groen blas ghewas-
sen was.

*Het selve
wozdt her-
openbaert
aen dry
Maeghden.*

Den selven nacht heeft den Enghel hem aen die dry
Maeghden veropenbaert/ die 't selve stuck landts hadden
besaep; ende heeft haer-lieden vermaent/ dat sy 't selve
stuck landts gewillighlyck souden gheven/ om daer op
cent